

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202186
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718202186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. S. X, XXX XX D., o zaplatenie sumy 143,78 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/102/2018-201 zo dňa 09.01.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/102/2018-201 zo dňa 09. 01. 2019 p
o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odvolací súd n a r i a d' u j e prvoinštančnému súdu opravu napadnutého rozsudku na strane 8 v jeho závere, a to tak, že správne má byť v ňom uvedený dátum vyhlásenia rozhodnutia dňa 09.01.2019.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 143,78 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 20,97 Eur od 26.06.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 30,96 Eur od 28.07.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 30,95 Eur od 26.08.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 30,96 Eur od 26.09.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročne zo sumy 29,94 Eur od 27.10.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň priznal žalobcovi proti žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.) s tým, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na súde dňa 15.06.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 143,78 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 20,97 Eur od 26.06.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 30,96 Eur od 28.07.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 30,95 Eur od 26.08.2015 do zaplatenia, 5,05 % ročne zo sumy 30,96 Eur od 26.09.2015 do zaplatenia a 5,05 % ročne zo sumy 29,94 Eur od 27.10.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 postúpila spoločnosť Slovak Telekom, a.s. pohľadávku voči žalovanej uplatnenú v tomto súdnom konaní na aktuálneho žalobcu - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Žalobca ako právny predchodca spoločnosti Slovak Telekom, a.s. si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie len časti uvedených faktúr, ktoré žalovaná dobrovoľne neplnila, čím mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu subjektu, ktorý žalobu podal.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná ako účastníčka (spotrebiteľ) uzatvorila dňa 11.04.2013 so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. (právny predchodca

žalobcu) ako podnikom Zmluvu o poskytovaní verejných služieb a Dodatok k predmetnej zmluve, v zmysle ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej verejnú telefónnu službu v programe Happy XS (dátové služby, Happy mobilný telefón, CIIP, Roaming, volanie najbližšieho, povolenie medzinárodných hovorov a ďalšie aktivované služby) na mobilnom telefóne Sony Xperia TIPO, o ktorom bližšie pojednával Dodatok k zmluve. Uvedený mobilný telefón bol žalovanej odpredaný za maximálnu kúpnu cenu 9 Eur pri dobe viazanosti 24 mesiacov, minimálnom poskytovanom programe služieb Happy XS a za aktivačný poplatok vo výške 10,01 Eur. Dňa 17.04.2013 došlo k zmene používaného telefónneho čísla na XXXX XXX XXX, následne uvádzaného vo všetkých faktúrach vystavených právnym predchodcom žalobcu žalovanej. V priebehu roka 2013 si žalovaná objednala iný profil služieb, a to dátové služby internet, ktoré jej boli následne aj účtované ďalšími faktúrami pod novým referenčným číslom zákazníka. Na základe zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanej služby špecifikované v zmluve a ich cenu vyúčtoval v súlade s cenníkom faktúrami č. 7505030410 na zaplatenie sumy 45,77 Eur (splatnosť 25.06.2015), č. 7506015403 na zaplatenie sumy 35,96 Eur (splatnosť 27.07.2015), č. 7506982183 na zaplatenie sumy 55,76 Eur (splatnosť 25.08.2015), č. 7507953323 na zaplatenie sumy 35,96 Eur (splatnosť 25.09.2015) a č. 7508914612 na zaplatenie sumy 49,74 Eur (splatnosť 26.10.2015), ktoré žalovaná neuhradila. Hoci žalovaná v konaní prezentovala názor, že zmluva uzatvorená medzi ňou a právnym predchodcom žalobcu zanikla uplynutím doby viazanosti (24 mesiacov), dobu trvania zmluvy a spôsob jej zániku zmluvy upravoval čl. VI. Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a žalovaná v rámci konania neprodukovala dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že zmluva zanikla uplynutím doby na ktorú bola uzavretá dohodou zmluvných strán, výpoveďou, odstúpením, prípadne spôsobom, ktorý stanovil osobitný predpis a podobne. Doba zmluvnej viazanosti sa žalovanej predlžovala vzhľadom na obmedzenie služieb pre neplatenie faktúr v období od 08.05.2015 do 07.06.2015, od 08.07.2015 do 07.08.2015 a od 08.09.2015 do 07.10.2015. Na základe uvedeného konajúci súd dospel k záveru, že žalovaná sa už počas trvania doby zmluvnej viazanosti dopustila konania, dôsledkom ktorého jej právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ dočasne obmedzil poskytované služby. Navyše žalovaná v konaní neprodukovala žiaden dôkaz o tom, že v čase po uplynutí doby viazanosti a zároveň v čase vystavenia faktúr, na základe ktorých si žalobca v konaní uplatnil nárok v tomto spore, nepokračovala v čerpaní služieb, prípadne, že by po dátume 11.04.2015 ukončila zmluvný vzťah s právnym predchodcom žalobcu spôsobom predpokladaným vo Všeobecných obchodných podmienkach. Okresný súd preto vychádzal z presvedčenia, že poskytovateľ služieb (spoločnosť Slovak Telekom, a.s.) a žalovaná boli v zmluvnom vzťahu ešte aj v období, za ktoré boli žalovanej vyúčtované faktúry za poskytovanie služieb, teda boli v zmluvnom vzťahu do obdobia ku ktorému sa viaže najneskôr ročná faktúra č. 7508914612, teda do dátumu 07.10.2015. Tvrdenia žalovanej o tom, že jej predmetné faktúry neboli doručené, vyhodnotil súd prvej inštancie za účelovú obranu, nakoľko v konaní nebol produkovaný dôkaz o tom, že by žalovaná spochybnila predtým doručené faktúry, ktoré jej boli podľa tvrdenia žalobcu zasielané ako obyčajná listová zásielka a ktoré tvrdenia žalovaná nenamietala. Za nesporné považoval súd prvej inštancie aj tvrdenia žalobcu o rozšírení služieb v priebehu zmluvného vzťahu na neobmedzený internet v mobile, nakoľko ani v tomto smere žalovaná tvrdenia žalobcu nerozporovala. Žalovaná v konaní neuniesla dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia ani vo vzťahu k jej tvrdeniam o tom, že v apríli 2015 sa dostavila na pobočku právneho predchodcu žalobcu a zmluvný vzťah ukončila ako ani žiaden dôkaz o zaplatení prípadných dlhov po uplynutí doby zmluvnej viazanosti. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti konajúci súd priznal žalobcovi ako právnenému nástupcovi účastníka zmluvného vzťahu, t.j. spoločnosti Slovak Telekom, a.s., žalobou uplatnený nárok voči žalovanej na zaplatenie istiny vo výške 143,78 Eur, ako aj na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré žalujúcej sporovej strane prislúchajú od dňom nasledujúcim po zročnosti jednotlivých faktúr.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku tak, že odvolací súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne.

7. Primárne odvolateľka poukázala na obsah Zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi uzatvorenej dňa 11.04.2013 medzi ňou a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. spolu s Dodatkou, ktoré boli uzatvorené pod iným referenčným číslom, než pod akým boli následne vystavené faktúry, uplatnené žalobcom v

tomto súdnom konaní. Ďalej uviedla, že po skončení 24-mesačnej viazanosti sa osobne dostavila na predajné miesto spoločnosti Slovak Telekom, a.s. a žiadala o ukončenie zmluvy, s tým, že pracovníčka poskytovateľa ju ubezpečila o tom, že zmluvu ukončila, pričom neinformovala žalovanú o tom, že je potrebné o zrušenie zmluvy požiadať písomne. Nakoľko žalovaná bola toho názoru, že zmluva zanikla uplynutím doby viazanosti, t.j. 11.04.2015 a žaloba (návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu) bola na súde podaná až dňa 15.06.2018, tvrdila, že predmetná pohľadávka žalobcu je premlčaná. Záverom odvolateľka poukázala na svoje nepriaznivé majetkové pomery.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom. Odvolateľka v podanom opravnom prostriedku neuviedla žiadne nové skutočnosti a ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

9. Žalovaná na vyjadrenie žalobcu, ktoré jej bolo doručené dňa 07.05.2019, odvolacou replikou nereagovala a ďalšie podania súvisiace s podaným odvolaním súdu predložené neboli.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

11. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené, pričom sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovanej formulovanú v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinsťančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

14. Žalovaná v rámci svojho opravného prostriedku len zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a súdu opakovane predkladala svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal okresný súd v danom prípade dospieť.

15. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

16. Dôvod odvolateľkou namietaného nesúladu referenčného čísla označujúceho uzatvorenú zmluvu o poskytnutí verejných služieb a následné uvádzanie iného referenčného čísla na faktúrach vystavených žalovanej okresný súd ozrejmil primárne v odseku 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku ako aj jeho

iných častiach. Je zrejmé, že sa jedná o zmenu identifikátora v súvislosti s uzatvorenou zmluvou z dôvodu, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako účastník predmetného zmluvného vzťahu počas doby trvania tohto vzťahu poskytoval žalovanej na jej žiadosť aj iné služby, než s ktorými počítala pôvodná Zmluva, pričom došlo aj k zmene mobilného čísla žalovanej.

17. Žalovaná, rovnako ako v konaní pred súdom prvej inštancie, a tiež vo svojom oprávnom prostriedku produkovala tvrdenia o tom, že v apríli 2015 sa dostavila na predajňu poskytovateľa služieb a zmluvný vzťah ukončila, ktorú skutočnosť však v konaní nepodložila nijakým dôkazom, toto svoje tvrdenia ani iným spôsobom nepreukázala a zostalo tak v rovine subjektívneho tvrdenia sporovej strany.

18. Ako relevantná neobstojí ani námietka premlčania vznesená žalovanou v rámci podaného odvolania z dôvodu, že začiatok plynutia premlčacej doby v danom prípade nenastal dňom 11.04.2015 ktorý ako domnelý, predstavujúci skončenie viazanosti uzatvorenej zmluvy, uviedla žalovaná. Tak ako vo svojom rozhodnutí správne konštatoval prvoinštančný súd, skončením 24-mesačnej viazanosti určenej v zmluve uzatvorený zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nezanikol (bližšie odseky 16. až 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku), na základe čoho od uvedeného momentu nemožno vychádzať pri určovaní začiatku plynutia objektívnej premlčacej lehoty podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, krajský súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Zároveň odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti a preto rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku I. v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny p o t v r d i l .

20. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), vo vzťahu ku ktorému odvolateľka neprodukovala žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, ktorý však plne zodpovedá plnému úspechu žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie a zákonným ustanoveniam v ňom citovaným. Správnym je aj konštatívny výrok III. napadnutého rozsudku, ktorý upravuje ďalší postup pri rozhodovaní o výške trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane v rámci tohto štádia konania nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá v ňom úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní, počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

23. Zároveň odvolací súd v poslednej vete výroku tohto rozhodnutia nariadil súd prvej inštancie opravu napadnutého rozsudku na strane 8 v jeho závere, a to tak, že správne má byť v ňom uvedený dátum vyhlásenia rozhodnutia dňa 09.01.2019, namiesto nesprávne uvedeného dátumu 09.01.2018. Odstránenie tejto zrejmej nesprávnosti preto odvolací súd v súlade s čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku s použitím § 224 a § 234 CSP nariadil konajúcemu súdu odstrániť vydaním opravného uznesenia.

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).